

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος γ'

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ Θεοῦ Προφήτα, καὶ τῆς ἰδίας αἰγλης ἀπειργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην, καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει, τὰ μέλλοντα, Νινευῖ τῇ μεγάλῃ.

Νεφέλη φωτοβόλος ὄφθης ἀποστάζουσα, Ναοῦμ Θεοῦ Προφήτα, θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ ἐπότισας τὸ πόμα τῆς θεοκρισίας Νινευϊτῶν τὴν πόλιν, ἀσέβειαν, ὠδινήσασαν αὐθις.

Εὐκλείας ἀκηράτου μέτοχος γενόμενος, Ναοῦμ Θεοῦ Προφήτα, καὶ ἀπορρήτου δόξης, καὶ χαρὰς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, θεόπνευστε, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μεγάλῃς διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἄχραντε, τυχόντες σὺν Προφήταις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὅρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἄπνουν πικρῶς ἐβόας, Ποθεινότατόν μου Τέκνον, πῶς ἔδυσ τὸ τῆς μορφῆς σου κάλλος, ἐκὸν κρυβέν, τῇ σκιά τοῦ θανάτου;

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'

Τοῦ Προφήτου σου Ναοῦμ τὴν μνήμην, Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν, Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ναοῦμ τὸ λῆμμα συντόμως ἐπαινέσω. Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. α'

«Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντριβὼν πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα».

Ναοῦμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε, καὶ τούτου τῆ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε Πανάριστε.

Ἄνωθεν ἐνηχοῦσα, Προφήτά σου τῆ ψυχῇ, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέργειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλώσσάν σοί, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Ὅργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ

πᾶσι φθεγγόμενον, τῆς ἐνθέου κρίσεως, το ἀδέκαστον Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον

Ὑπερευλογημένη, Παρθένε πάναγνε, τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθω, οἶα Θεοῦ Μητέρα σεπτὴν, ὕμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασον ἀγριότητα.

Ὦδὴ γ'

«Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τὴ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτρων τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε».

Μεθέξει θεοποιῶ τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος, ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερώς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε.

Τὸ κρῖμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας Μάκαρ θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Θεοτοκίον

Ὁ πάλαι ἐξ οὐδενὸς ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἀγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἄγνη, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ Φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἀνθρώπους λυτρώσῃται.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τὴ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτρων τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἀμιγῆ χαρακτήρων τῶν κάτω ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοῦμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων, δίο σε ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὃ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἄγνη ἀειπάρθενε, καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστὰ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πάσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται, διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σὲ ἀεὶ, ὕμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὦδὴ δ'

«Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμφ ἔβόα σοί, Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας».

Λαμπόμενος τὴ αἴγλη, τοῦ Πνεύματος, Νινευϊτῶν τὴν ἀπειλήν, τῆς ἐρημίας προήγγειλας, τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας, προφαίνων θεοφάντορ τὸ ἄφυκτον.

Ἡ κρίσις ἡ δικαία τοῦ κτίσαντος, καταψηφίζεται δεινήν, πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς, ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, Ναοῦμ Θεοῦ Προφήτα πανόλβιε.

Μετοίω κοσμουμένη φρονήματι, ἡ τοῦ Προφήτου σου ψυχὴ, πρὸς θεοπτίαν τὴν σὴν Ἀγαθὲ, ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη, καὶ θείας θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοκίον

Μαρία ἡ Κυρία τῆς κτίσεως, ὡς Βασιλέα τοῦ παντός, τεκοῦσα μόνη πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἐλεύθερόν με δεῖξον πρεσβεΐαις σου.

Ὦδὴ ε'

«Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, Τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος».

Ἄμωμον καὶ ἄληπτον, βίον κτησάμενος, τῆς ἐνεργείας καὶ φωταυγίας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ναοὺμ ἠξιώθης, Προφήτα θαυμαστότατε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι νοῖ προθύμως, τὰς ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ θέμενος, ὅθεν ἐμφανείας, θεοπρεποῦς ἐπέτυχες.

Ἵπὲρ τὰ ὀρώμενα, τὰ προτερήματα, τῶν προφητεῖα τετιμημένων, δι' αὐτῶν γὰρ φθέγγεται, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἀγαθὸν καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, ὄντως δυνήσεται, σὲ Θεοτόκε ὑμνεῖν ἀξίως, τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

Ὡδὴ ς'

«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος».

Τὸν τῆς θείας χάριτος, πεφηνότα, τέμενος πιστοί, καὶ δοχεῖον ἄχραντον γενόμενον, τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεοφανείας ὑμνήσωμεν.

Ὁ τοῦ θείου Πνεύματος, δεδεγμένος, ἄδυτον αὐγὴν, καὶ τὸν νοῦν θεϊότερον κτησάμενος, τοὺς εὐσεβεῖς, πρὸς ὑμνω δῖαν προτρέπεται.

Θεοτοκίον

Νοεραὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων, πᾶσαι γενεαί, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, διαπαντός, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος».

Συναξάριον

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ.

Στίχοι

- Ναοῦμ, τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
- Ἔλκει πόθος μὲ συμυρνίσαι συμυρνὴ λόγου.
- Πρώτη ἐκ βιότιο Δεκεμβρίου ὄχουτο Ναοῦμ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι

- θνήσκει ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,
- Πάτερ φιλήσας, τὸν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

- Ἀνανίας σάρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,
- Αἴσθησιν ὡς σάρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.
-

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου.

Ὁ Ἅγιος Ὀνήσιμος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

«Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ὡς θεοπτικώτατον, τὸν Προφήτην ἔχοντες, χορείας ἐξάρχοντα, σεπτῶς ἐορτάζομεν, ἐνθέως μελωδοῦντες, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ πνευματοκίνητον, ἐπιγνόντες ὄργανον, καὶ λύραν θεόπνευστον, καλοῦμεν συλλήπτορα, τῶν ὕμνων μελωδοῦντες, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστεψέ σέ Κύριος, ὡς Προφήτην ἐνθεον, καὶ χάριν σοὶ δέδωκε, προλέγειν τὰ μέλλοντα, ὧ πάντες μελοδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφήτης βλέπει σε, Παρθένε πανάχραντε, ἦν μόνος διώδευσεν, ὧ πάντες μελωδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'

«Σοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Αὔλον αὐγὴν, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, Προφήτα Θεώμενος, μέλπεις γηθόμενος, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς, τὴν ἱεράν σου μνήμην, Προφήτα θεσπέσιε, τιμῶντες ψάλλομεν, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Νεύρωσον Ἀγνή, τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον, λυθέντα τοῖς πταίσμασι, καὶ τοῖς παθήμασι, ὅπως ὑμνήσω, Παρθένε τὸν σὸν τόκον, καὶ ὑπερυψῶ σε, τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ Εἰρμός

«Σοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

«Ἡσαία χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Ἐπὶ γῆς ἰσαγγελον, πολιτείαν ἔσχες ἀληθῶς, καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σὺν Ἀγγελικαῖς, χορείαις ἐσκήνωσας, περὶ τὸ φῶς τὸ τρισσοφεγγές, οὗ ἐμφορούμενος, ἐποπτεύεις τοὺς ὑμνούντάς σε.

Σὲ Θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ κόσμου, Μάκαρ πρεσβευτήν, δυσώπησον ἐκτενῶς τὴν προφητικὴν, παρρησίαν χρώμενος, δοῦναι πιστοῖς ἀγαθοπρεπῶς, τὴν διαμένουσαν, αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Ὡς Θεὸν γεννήσασαν, καταλλήλως τε καὶ προσφυῶς, καλούμέν σε οἱ πιστοί, θεηγορικῶς, Θεοτόκον ἄχραντον, παναληθεῖ κλήσει τὸν σεπτόν, τόκον σου σέβοντες, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός

«Ἡσαία χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.